

Vo svojom samotárskom živote som sa nemal s kým vážne porozprávať až do-
tedy, kým sa mi pred šiestimi rokmi na saharskej púšti nepokazil motor lieta-
dla. Nemal som so sebou ani mechanika, ani cestujúcich, tak som sa chystal
sám pustiť do zložitej opravy. Bola to otázka života a smrti. Pitnú vodu som
mal sotva na osem dní.

Pruý večer som zaspal na piesku tisíc míľ od civilizácie. Cítil som sa osamelejší
ako stroskotanec na plti uprostred oceána. Viete si predstaviť moje prekuape-
nie, keď ma na suitaní zobudil jemný hlások, ktorý povedal:

„Prosím... nakresli mi ovečku!“

„Čože?“

„Nakresli mi ovečku...“

Vyskočil som, akoby do mňa udrel blesk. Poriad-
ne som si pretrel oči. Uvidel som malého, veľmi zulaš-
neho človečika, ktorý ma vážne pozoroval. Toto je
jeho najlepší portrét, aký sa mi neskôr podarilo
nakresliť.

Môj obrázok ani zďaleka nie je taký očarujúci
ako sám model. Dospelí ma odradili od rozhodnu-
tia stať sa slávnym maliarom, keď som mal šesť
rokov, tak som sa nenaučil kresliť nič iné, iba
veľhady zuonka a zunútra.

Začudovane som uvažoval oči na to zjavenie.
Nezabúdajte, že som bol tisíce míľ od civilizácie.
A malý človečik nevyzeral ani stratený, ani na
smrť unavený či vyhladnutý a vysmädnutý, alebo
uari uylakaný. Nesprával sa ako bezbranné dieťa
uprostred púšte.

Keď som sa spamätal zo šoku, opýtal som sa ho:

„Čo tu robíš?“

A on len tichučko, akoby to bolo čosi veľmi vážne,
zopakoval:

„Prosím... nakresli mi ovečku...“

Ak na nás niečo silno zapôsobí, neodvážime sa nepo-
slúchnuť. A hoci sa mi to tu, tisíce míľ od civilizácie

a v ohrození života, zdalo nezmyselné, vytiahol som z urecka papier a pl-
niace pero. Vtom som si uvedomil, že som sa učil najmä zemepis, dejepis,
počty a gramatiku a povedal som chlapčekovi (trochu namrzene), že kresliť
neviem. Odpovedal mi:

„To nič. Nakresli mi ovečku.“

Ovečku som nikdy nekreslil, preto som mu načrtol jednu z tých dvoch kre-
sieb, ktoré som dokázal nakresliť. Veľhada zuonka. Chlapčekova odpoveď ma
ohromila:

„Nie! Nie! Nechcem slona vo veľhadovi. Veľhad je nebezpečný a slon zaberá
veľa miesta. Tam u mňa je všetko maličké. Potrebujem ovečku. Nakresli mi
ovečku.“

Tak som kreslil:

Pozorne sa díval a potom povedal:

„Nie! Táto je veľmi chorá! Chcem inú.“

Kreslil som ďalšiu:

